



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Recollectio Spiritvalis

Masen, Jacob

Coloniae Agrippinae, 1691

Capvt VII. De Recollectione instituenda, notandis luminibus rarioribus, & formandis in particulari propositis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60213)

CAPVT VII.

*De Recollectione instituenda, notandis
luminibus rarioribus, & forman-
dis in particulari propositis.*

Recollectio post horam Meditationis ex-
pletam, brevis erit, per horæ quadran-
tem circiter, à stante, aut deambulante insti-
tuenda, quâ de successu Meditationis inqui-
ret: ut vel doceat emendâtque imposteriorum si-
quid actum perperam; vel sequatur, quod be-
nè successit; actis Deo gratiis.

Examinet igitur 1. quemadmodum *se* ad il-
lam *præparaverit*. an juxta præscriptas supra
regulas? an in præsentia Dei constitutus præ-
ludia, & orationem præmiserit?

2. An, & quomodo in progressu mentem
applicaverit? quas rationes, & lumina intelle-
ctus habuerit? qui affectus & proposita fue-
rint voluntatis? Nimiùmne illis, his neglectis
inhæserit, curiosè magis intellectum pascen-
do, quam piè voluntatem inflammando? An
propositum in oratione scopum, de certis vi-
tiis devitandis, aut virtutibus seriò prosequen-
dis sit affecutus? Si distractus, aridus, & inde-
votus fuerit: quæ causæ, & quomodo alias
cavendæ?

Ex Addit.
5. ad Exerc.
Post Medita-
tionem insti-
tuenda Rec-
ollectio est,
cum Exa-
mine suc-
cessu.

*Rariora lu-
mina sunt
ad usum no-
tanda.*

3. *Observe* veritates & lumina rariora, quibus intellectus planè convictus fuerit, e. g. in nullo nos posse gloriari: ex agnitione nihili, quod non sumus sufficientes cogitare aliquid ex nobis, tanquam ex nobis: aut, quod hujus vitæ bona sectari, neglectis cœlestibus, stultissimum sit; cum nec unicum quidem momentum vita nostra, cum immensa æternitate comparata, possit ac debeat censeri: tum deinde *motiones impulsusque voluntatis* investiget, cum hujus aut illius pii exercitii sive virtutis sequendæ proposito. Ex quibus tam hæc, quàm illa paucis erunt in charta signanda; ut, languente quandoque fervore, in iisdem recolendis sese animus exerceat, & in promptu habeat, per quæ sequentem deinde vitam, rectius constantiusque moderetur.

*Proposita in
casibus par-
ticularibus
ad praxin
dirigenda.*

4. Diligentèr animadvertat, quæ fuerint *proposita*, an & quomodo in praxin redigenda? Non enim sufficiet generatim e. g. *in via purgativa* statuisse: omnia sese peccata vitaturum, & moriturum potius, quàm in mortale delictum in posterum consentiat. Sed singulatim quòque statuendum has illasque *peccandi occasiones*, quibus se frequentius impulsus advertit, *vitaturum*. e. g. luxuriosos socios, liberas evagationes oculorum, turpia colloquia, contactus, cogitationes libidinosas, quibus se ad graviora sensim incitari observavit, hæc nulla ratione velle admittere.

*Quomodo id
per vias sin-
gulas tran-
sandum ex
amplis tra-
ditur.*

Tura

EXERCITIOR. SPIRITUAL. 27

Tum verò *pœnitentiæ opera*, jejunia, cilicia, orationes, frequentem conscientiæ expiationem, *tanquam remedia* opportuna huic vitio infringendo, *adhibiturum*. Et sic de reliquis non tantum criminibus, sed & *pravis habitibus & inclinationibus extirpandis* (quibus se sentit obnoxium) erit statuendum. Et hæc quidem ut in via purgativa; ita & in illa, quæ *illuminativa* dicitur, de *virtutum studio satagendum* est, non generali solum proposito, verum particulari etiam insistendo; ut si e. g. animadvertas, te in humilitate parum esse proVectum, illius naturam, gradusque & perfectionem investiga: tum verò ante omnia *exemplar* tibi istius virtutis in *Christo*, aut ejus *Sanctis* propone, & frequenti cogitatione recole: decus, gloriam, ac præmia tantæ virtutis expende: *fuge quidquid illi*, sive in cogitatione, sive in verbis, & multò maximè, quod ipso opere *adversatur*, sensimque, *frequenti virtutis illius exercitio*; ab inferiori gradu ad altiorem, hoc est, à neglectu laudis, ad amorem etiam contemptus enitere: ut tanto possis esse Christo similior. Sic in *via unitiva* e. g. non tantum decernas, velle te in omnibus Deum spectare, atque voluntate & amore ipsius operari universa; sed in rebus, quas tibi maximè molestas accidere, animique quietem turbare nosti: in his millies repetendum statue:

Non

Non mea, sed tua voluntas fiat. Ita Domine, quoniam sic placitum fuit ante te. Conclude, te firma fide apprehensum, quod Deus omnia operetur in omnibus, ideoque nihil boni, aut mali (solo peccato dempto) creaturæ, sed Deo velle tribuere, illi que referre gratias in omnibus. Ad quod iuverit familiari quadam melodia mentis hæc identidem verba modulari secum tacite, aut volvere: Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Quæ sæpius repetita, ubi animus ab aliis occupationibus liber erit, ultrò sese ingerent, illumque ad Deum, velut centrum suum reducent.

*Singuli pro
statu in quo
versantur
proposita
formabunt.*

Hæc admonitio tanti ponderis est, ut in hac, tanquam ultima machina, omnis noster profectus, quem ex spiritualibus hisce commentationibus sperare possumus, collocetur. Nam nisi ad particulares ejusmodi praxes, nostra proposita in ardore meditandi concepta, denique composito jam animo, per recollectionem redigantur, ut ignis plerumque subtractis fomentis, evanescunt, atque in ventum resolvuntur. Debet autem quisque attendere quibus potissimum vitiis laboret, & virtutibus indigeat. Quid tanquam Christianus, & quid ex peculiari status sui ratione omittere, ac præstare teneatur.

* * *

CAPUT